

Jan Garncarski, Andrzej Rachwaniec

Kraków - Nowa Huta - Pleszów VI. Stanowisko 66

Informator Archeologiczny : badania 15, 41-42

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOŚCIELEC, gm. Pakość woj. bydgoskie Stanowisko 12	patrz epoka brązu
KRAKÓW-NOWA HUTA-KRZESŁAWICE Stanowisko 41	patrz okres lateński
KRAKÓW-NOWA HUTA-BRANICE Stanowisko 76	Muzeum Archeologiczne w Krakowie Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadził Jan Garncarski. Finansowała Huta im. Lenina. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa. Epoka brązu, okres lateński i wpływów rzymskich.

Stanowisko położone na wysokiej lewej terasie Wisły, w odległości około 150 m od potoku Suchy Jar. Zajmuje powierzchnię około 75 arów. Na stanowisku przeprowadzono badania ratownicze, odkrywając w wykopie sondażowym o powierzchni 0,83 ara 6 obiektów związanych z epoką brązu, okresem lateńskim i okresem wpływów rzymskich. Na wtórnym złożu wystąpił nieliczny materiał neolityczny.

Badania miały na celu rozpoznanie zagrożonej pracami ziemnymi części stanowiska. Odkryto m. in. nóż żelazny, fragment brzegowy naczyń z ornamentem antropomorficznym oraz prawdopodobnie ślady płytkiego rowu.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-NOWA HUTA-PLESZÓW VI Stanowisko 66	Muzeum Archeologiczne w Krakowie Oddział w Nowej Hucie
--	--

Badania prowadzili Jan Garncarski i mgr Andrzej Rachwaniec /autor sprawozdania/. Finansowało MA w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada z okresu neolitu i epoki brązu.

Ratownicze badania archeologiczne przeprowadzono w związku z budową kolektora, zlokalizowanego około 100 m od drogi z Krakowa do Igołomi. Podczas niwelowania terenu przy użyciu ciężkiego sprzętu budowlanego usunięto warstwę kulturową o miąższości do 50 cm, za iszczeniu uległy przy tym górne partie większości odkrytych obiektów

archeologicznych. Spenetrowano obszar o powierzchni 1,200 m² oraz właściwy wykop pod kolektor o długości 130 m i szerokości 25 m.

W sumie odkryto 25 obiektów archeologicznych. Najczęściej były to obiekty w rzucie poziomym koliste, w przekroju pionowym trapezowate, rzadziej półkoliste. Większość tych jam pozbawiona była materiału zabytkowego, natomiast z pozostałych wyeksplorowano materiał ledwie wystarczający na w miarę poprawne wydatowanie odkrytych obiektów.

Stosunkowo najliczniej reprezentowana jest kultura lendzielska /5 obiektów/, do kultury ceramiki promienistej zaliczono jeden pewny obiekt oraz jedna jama datowana na czas trwania kultury łużyckiej.

Materiały są przechowywane w MA w Krakowie, Oddział w Nowej Hucie.

KRAKÓW-NOWA HUTA-PLESZÓW I
Stanowisko 17

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili mgr Andrzej Rachwaniec i dr Ewa Rook. Finansowało MA w Krakowie. Dwudziesty czwarty sezon badań. Osada wielokulturowa z okresu neolitu, epoki brązu i średniowiecza.

Kontynuowano badania w południowej i północnej części stanowiska. Przebadano łącznie 1,5 ara.

Celem badań w południowej części stanowiska było uchwycenie dalszego przebiegu rowu otaczającego osadę kultury lendzielskiej, którego odcinki północny, wschodni i południowo-wschodni przebadano w latach ubiegłych. W wykopie o wymiarach 15 x 5 m, usytuowanym na osi wschód - zachód, odsłonięto 18 obiektów w tym 17 jam i wspomniany rów.

Do najstarszych obiektów należały dwie jamy zasobowe kultury lendzielskiej o dnach nieckowatych. W jednej z nich poza fragmentami ceramiki i wyrobami krzemionymi, odkryto duże ilości kości zwierzęcych. Odsłonięto również zakończenie rowu otaczającego osadę lendzielską. Badany odcinek, o osi północ-południe, łączył się pod kątem rozwartym z fragmentem rowu wyeksplorowanym w 1977 r. Górna partia rowka została zniszczona przez jamę kultury ceramiki promienistej.

Z kulturą ceramiki promienistej wiązać należy 10 jam, w większości trapezowatych. Zawierały one w wypełniskach bogaty materiał zabytkowy. Ponadto odkryto 4 jamy kultury łużyckiej i jedną średniowieczną, z niewielką ilością fragmentów naczyń.